

Tjenestetyende, andre Personer i lignende Stillinger eller af deres Efterladte, erlægges kun halv Betaling. Skeer Begravelsen paa Fattigvæsenets Befordring, erlægges fuld Betaling. Have den Afsdødes Efterladte eller andre rette Vedkommende kaldt en Læge paa Landet over $\frac{1}{4}$ Mill fra det Sted, hvor han boer, for at syne et Eighn, maae de yde ham fri Befordring og sædvanmæssig Betaling for et Sygebesøg. Kaldes Lægen til Eighn af Politimesteren, betales han herfor af det Offentlige efter de hidtil gjældende Regler. For en Attest af Jordemoderen om et dødsødt Barn er Intet at betale.

§ 9.

Forordningen af 7de November 1682 § 7, Placat 26de Juni 1829, Placat 13de Januar 1832 og Placat 17de Februar 1832 §§ 1—3 ophæves.

§ 10.

Denne Lov træder i Kraft den 1ste April 1870. Den gjælder ikke for Færøerne

Motiver til foranstaaende Lovforslag.

I Rigsdagens sidste Samling blev i Folkethinget indbragt et privat Lovforslag indeholdende Bestemmelser angaaende Afsdødes Begravelse. Dette Lovforslag blev, efter at være undergaaet forskjellige Forandringer, vedtaget ved 3die Behandling af Folkethinget som Forslag til Lov om Eighn, hvorimod dets Behandling ikke blev tilendebragt i Landthinget. Da Justitsministeriet var af den Formening, at Lovforslaget, saaledes som det blev endelig vedtaget af Folkethinget, i alt Væsentligt var flittet til at træde istedetfor de nugældende i forskjellige Anordninger indeholdte Bestemmelser om Eighn, har Man efter foregaaende Forhandling med Ministeriet for Kirke- og Undervisningsvæsenet, det Kgl. Sundhedskollegium og det statistiske Bureau udarbejdet foranstaaende Forslag til Lov om Eighn, der kun i enkelte mindre væsentlige Punkter er afvigende fra det af Folkethinget vedtagne Lovforslag. Med Hensyn til disse Forskjelligheder bemærkes Følgende:

I det af Folkethinget vedtagne Lovforslags § 2 var 2det Punktum saaledes lydende: „Paa Landet skal Eighn ligeledes foretages af autoriserede Læger, hvor saadanne ere bosiddende; dog skal ingen paa Landet boplat privat

Læge være pligtig at foretage Eighn i større Afstand end $\frac{1}{4}$ Mill fra hans Boplat“. Da Ministeriet maatte finde det tvivlsomt, om Ordene „Paa Landet“ i legal Forstand kunne omfatte den Deel af Kjøbstæders Markjorder, der ligger over $\frac{1}{4}$ Mill fra Byen, har man ved en udtrykkelig Tilføielse affaaeret denne Tvivl, hvorhos Man i Udcastets § 3 2det Stykke har givet 1ste Punktum en lignende Tilføielse om, at den Deel af en Kjøbstads Markjorder, der ligger over $\frac{1}{4}$ Mill fra Byen, betragtes som et Sogn. Man har endvidere troet at burde modificere den ovennævnte i Lovforslagets § 2 2det Punktum tidligere indeholdte Bestemmelse af Hensyn til de Kjøbstæderne tilgrænsende Landsogne. Da nemlig Lægen for saadanne Landsogne i Regelen boer i Kjøbstaden, vilde den tidligere foreslaaede Regel, hvorefter den „paa Landet bosiddende“ Læge har at foretage Eighn i en Omfærd af $\frac{1}{4}$ Mill fra hans Boplat, medføre, at der i saadanne Landsogne muligt blev at foretage Eighn ved Eighnsmand, naaget en Læge var boplat i mindre Afstand end $\frac{1}{4}$ Mill fra Stedet, en Anomali, der hæves ved den nu foreslaaede Regel.

Da Eighnskredse, der efter Omstændig-